

In Deo Joop Maas

Joop werd geboren te Leiden op 2 september 1924. Hij verbond zich van harte aan de gemeenschap van de Broeders FIC op 15 augustus 1946. Na 74 jaren van religieuze toewijding overleed hij op 11 augustus 2020 in De Beyart te Maastricht.

Beste Mensen,
Voor mij is Joop van ons heengegaan zoals hij was: zonder pretenties, rustig, in overgave aan de situatie – en dat na bijna 96 jaar!

Joop zat vaak met aandacht te luisteren naar wat anderen te vertellen hadden, maar als je Amsterdam of koorzang of wandelen, en met name de Nijmeegse Vierdaagse, aansneed, dan leefde hij op. Dan ging zijn hart open. Pas de allerlaatste jaren doofde Joop wat uit, maar zijn ogen lichtten nog altijd op als een van zijn grote liefdes werd aangeroerd.

Tot die grote liefdes hoorde ook zijn verlangen naar stilte, inkeer, contemplatie. Hij liep daar niet mee te koop, maar van tijd tot tijd kon je bij hem beluisteren dat hij leed onder haast en gebrek aan stilte in ons gemeenschappelijk gebed. Ook toen zijn mobiliteit afnam en hij steeds meer afhankelijk werd van de zorg, bleef hij echter steeds zo goed mogelijk bij ons gebed present.

Joop werd geboren op 2 september 1924 in Leiden, maar groeide na een paar jaren verder op in Amsterdam, een stad waar hij tot het einde van zijn leven een grote interesse in bleef hebben. Zijn boeken en tijdschriften getuigen daarvan. Tegen het einde van zijn lagere school, geïnspireerd door de broeders, gaf hij te kennen dat hij broeder wilde worden en wel broeder-tuinman. De harmonie, de rust en de stilte van de levende natuur hadden waarschijnlijk, zij het nog onbewust, een grote aantrekkingskracht op hem. Zijn omgeving zag zogenaamd méér in hem (maar wat is méér?) en bracht hem op het pad naar onderwijs.

Joop heeft er nooit een geheim van gemaakt geen bolleboos te zijn en heeft zijn andere kostbare gaven, zoals zijn oprechte betrokkenheid op het welzijn van kinderen, zijn warmte, zijn muzikaliteit, zijn dynamiek, in de loop van de jaren gelukkig op ruime wijze kunnen gebruiken en ontwikkelen.

Het is niet nodig hier de plaatsen waar Joop als onderwijzer of als groepsleider werkzaam is geweest na te lopen. Het waren meestal behoorlijke perioden, wat er op mag wijzen, dat het meestal best goed ging. De mutaties hadden meer te maken met de flexibiliteit, die van ons als broeders verwacht werd, om met ieders gaven en kwaliteiten beschikbaar te zijn binnen dat grote congregatieve project van opvoeding en onderwijs in Nederland en daarbuiten.

Over wat Joop in de diepte beleefde vertelde hij niet veel. De pijn, dat zijn moeder niet meer bij zijn eeuwige professie kon zijn, heeft hij altijd meegedragen. Zijn verlangen naar het spirituele kwam vooral tot uiting in zijn inzet, op meerdere plaatsen, tot bijdragen aan de liturgie, vooral via kinderkoren en kerkkoren. Daar waren grote successen bij, gelukkig, maar ook verzwakkingen en misverstanden, die hem verdriet deden. In zijn eenvoud hield hij echter vast aan waar het

hem om ging: een liefdevolle dienst aan medemens, geïnspireerd door een écht geloof in Gods liefde voor hemzelf en voor die vele anderen.

Joop werd, terwijl hij al gepensioneerd was, zeer aangesproken door een project in Amsterdam om werkelijk tussen de armen te leven en daar dienstbaar te zijn. Ook zijn inzet voor blinden via braillewerk, vele jaren, getuigt van die voorliefde. Ondersteunend administratief werk op het gebied van catechese was voor hem ook méér dan een zinvolle tijdsbesteding. Hierover vertelde hij graag en je voelde zijn diepere betrokkenheid bij wat in onze Constituties zo mooi genoemd wordt: onze toeleg op een eigentijdse en cultureel geïntegreerde geloofsoverdracht.

van ganser harte 'ja' zeggen

Bij zijn jubilea werd Joop vooral geprezen om zijn eenvoudige en trouwe inzet op allerlei praktische gebieden en zijn bereidheid 'alles' aan te pakken. Alles aanpakken, ja, en ook de toemende lichamelijke beperkingen... Daar kon Joop met een zekere nuchterheid over praten, maar je voelde hoe hij daar ook mee worstelde. Hij was dankbaar voor ieder geduldig en oprecht luisterend oor.

Wij als broeders mogen dankbaar zijn voor deze zeer goede medebroeder, die, ook al ging het vaak anders dan hij zelf zou willen, toch van ganser harte probeerde 'ja' te zeggen, niet passief maar met inzet en creativiteit.

We mogen Joop nu vol vertrouwen loslaten, wetend dat hij totaal niet losgelaten wordt door de Liefde, waar hij altijd naar verlangde en vooral, die Liefdevolle, die hem steeds met grote zorg gedragen heeft.

Joop, wij danken jou oprecht. Leef nu in intens geluk voort in vereniging met die warme Bron, die jou zoveel kostbaar leven heeft geschonken.

Johan Muijtens

1962, Brunssum - 10th Memorial Day. Thijs Holla en Joop als begeleiders bij een muziek-evenement

Jaargenoot Toon Verkoijen

Joop als juvenist in Zevenaar,
1937-38

1970, Weert: gouden feest Luentius Hoovers. Joop als 'slagwerker'
naast bassist Wendel Jordans

1971 Weert. Joop is 25 jaar broeder;
Aquino van Reeken, links van hem, is 60
jaar broeder

Jaren zeventig: Joop, rechts, als lid van
een cabaretgroepje bij een feest

2019, Maastricht. Joop feliciteert Joop van Eijk met diens jubileum, terwijl
Nico Brunott zijn rolstoel duwt en ondertussen Johan Muijtjens gelukwenst